

преоблѣкалъ са съ търговски дрѣхи и отишѣлъ на нѣ-
каде. Дѣ е той отишѣлъ? — Цѣли десетѣ години за
това никой не е знаялъ. Когато преминале десетѣ го-
дини, то Корчо са появилъ по видинското съ 300 души
другари. Мнозина разказватъ, че Корчо е ходилъ съ
своята чета въ Сърбия и въ Гръция, за да помага на
сърбите и на гръците противъ турците, и да иска и отъ
тѣхъ взаимна помощъ противъ общите врагове; но ко-
гато видѣлъ, че неговите надѣжди сж напрасни и че
сѣки мисли само за своята черга и за своето собствен-
но щастие, то дошѣлъ съ четата си въ Видинъ да по-
мага на Пазванджиата, който са бѣше побунилъ про-
тивъ правителството. Но Пазванджиата е билъ тур-
чинъ! Послѣ малко време Корчо оставилъ Пазванджи-
ата, нападналъ съ дружината си на Струмица, изклалъ
почти сичките жители, — които сж биле турци, бъл-
гаре и гръци, — запалилъ градътъ и опустошилъ сич-
ката околина. Такова е било отмъщението на тоя чу-
денъ човѣкъ. Намѣсто да нападне на бейятъ и да из-
бави народътъ си отъ неговите тиранства, той избилъ
и самиятъ народъ! Кой може да ни каже, какво е лѣ-
жало на тоя човѣкъ на сърцето? — Азъ го не окривя-
вамъ. Когато баща му е билъ хвърленъ въ заходѣтъ,
то гражданите сж гледале равнодушно на неговите
страдания и ни единъ изъ тѣхъ не е помислилъ, че неща-
стията сж обща принадлежностъ на сичките християни.
Ако и тогавашните чорбаджие сж приличале на днеш-
ните, то тие, безъ никакво сжмнѣние, сж помагале на тур-
ците да праватъ на раята различни злодѣйства, слѣдо-
вателно Корчо е изпълнилъ добросовѣстно своята дѣлж-